

Overvejelse. Mange vil naturligvis mene og sige, at Loven er saa ung — den blev gennemført 4. Marts 1924 —, at det er for tidlig at foretage en almindelig Revision, fordi man endnu ikke har gjort de fornødne Erfaringer. Da jeg var sikker paa at møde denne Indvending, som unægtelig har en vis Vægt, har jeg indskrænket mig til at foreslaa nogle midlertidige Ændringer i den gældende Lov. Vi har lige vedtaget en Lov om Fremskaffelse af Arbejde, gældende for et halvt Aar. Jeg foreslaar da her nogle Ændringer i Arbejdsløshedsloven, ogsaa kun gældende for et halvt Aar, fra 1. Januar til og med 30. Juni 1926. Det er altsaa en Nødlov, en Situationslov, bestemt af den særlig alvorlige Situation, vi er inde i, og som vel desværre vil vare Vinteren igennem. Jeg rører derfor ikke i denne Lejlighedslov ved de store Principspørgsmaal, der voldte megen Strid, og hvorom der rimeligvis vilde blive ny Strid, hvis jeg rørte ved dem nu: Spørgsmaalet om Nødhjælpsarbejder, Spørgsmaalet om Kortsystem, Spørgsmaalet om Arbejdsansvisning — for øvrigt indstiller Administrationskommissionen, at Arbejdsansvisningen ophæves. Jeg holder mig til 3 Hovedpunkter, som jeg tror er af den Art, at de ikke kan vække megen Strid, som i alle Tilfælde er saa enkle og let overskuelige, at jeg tør haabe paa en hurtig Behandling.

For det første er der Spørgsmaalet om Statens Bidrag. Den offentlige Hjælp til Arbejdsløshedskasserne blev jo indskrænket ved Loven af 1924. Den udgør nu 35 pCt. fra Staten og 30 pCt. fra Kommunerne, i alt 65 pCt. Jeg foreslaar her, at Statens Bidrag midlertidigt, altsaa for et halvt Aar, forhøjes fra 35 til 45 pCt. Dertil har Finansministeriet givet sit Samtykke. Der foreligger for mig en Række Henvendelser fra anerkendte Arbejdsløshedskasser, som godt gør, at de er meget vanskeligt stillede og med stor Bekymring ser Vinteren i Møde. En Forhøjelse af Statens Bidrag fra 35 til 45 pCt. vil for dette Halvaar udgøre en Sum af ca. 600 000 Kr., altsaa et overkommeligt Beløb, men et Beløb, som dog vil hjælpe adskillige Arbejdsløshedskasser til at kunne opfylde deres vedtægtsmæssige Pligter.

Det andet Hovedpunkt, jeg rører ved, er Spørgsmaalet om den Procent, hvorefter det beregnes, om der skal erklæres ekstraordinær Arbejdsløshed i et Fag. Som vistnok adskillige, der er nøje inde i dette Spørgsmaal, vil være enige med mig i, og som det allerede blev sagt, da den nugældende Arbejdsløshedslov var til Behandling, er den Bestemmelse, vi nu har, vistnok for summa-

risk. Det bestemmes i den gældende Lov, at for at der skal kunne erklæres ekstraordinær Arbejdsløshed i et Fag og de arbejdsløse Medlemmer, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, kan faa fortsat Hjælp gennem Arbejdsløshedsfonden, skal Ledighedsprocenten i Faget være 50 pCt. større end den gennemsnitlige Ledighed i de sidste 14 Aar, med Udskydelse af de to højeste Ledighedsprocenter. Men denne lange Tid, disse 14 Aar, har ikke virket gunstigt for Arbejdsløshedskasserne, for vi har i den Periode haft svære Kriser med stor Arbejdsløshed. Det er da et almindeligt Ønske i Arbejdsløshedskasserne, at denne Procent, som nu er saa summarisk, gøres mere smidig. Det er ikke nogen stærkt indgribende Ændring, jeg her foreslaar; den gaar ud paa, at den store Procent af 50 skal nedsættes noget, efterhaanden som Gennemsnitsledighedsprocenten stiger, saaledes at vi begynder med 50 pCt., for saa vidt Ledighedsprocenten ikke overstiger 8, men er Ledighedsprocenten 8—12, skal den Procent, hvorefter den ekstraordinære Arbejdsløshed beregnes, kun være 40 pCt.; er Ledighedsprocenten 12—15, skal Procenten for den ekstraordinære Understøttelse kun være 30, er den 15—18, skal den være 25, og er den 18 og derover, skal den være 20. Det vil, som sagt, ikke medføre store Omvæltninger, men nogle Fag, hvori man nu ikke har kunnet erklære ekstraordinær Arbejdsløshed, vil dog kunne komme ind under Bestemmelsen. Men dernæst vil vi forebygge, hvad der desværre kan befrygtes, at visse Fag — jeg tænker her særlig paa det store Arbejdsmandsfag — en Gang i Løbet af Vinteren eller henimod Foraaret kommer til at staa saaledes paa Grund af de ganske særlige Forhold, der gør sig gældende der, at den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp ophører, og det vil være lidt af en Katastrofe for dette Fags Medlemmer. Tillige foreslaar jeg, at de 7½ pCt.s Ledighed, som er det absolutte Minimum, og som nu beregnes for de to sidste Maaneder, skal være tilstrækkeligt i Indtrædelsesøjeblikket, det Tidspunkt, da Afgørelsen finder Sted, hvilket ogsaa vil mildne lidt.

Endelig ved ærede Medlemmer, at der i Arbejdsløshedslovens § 28 findes det bekendte C-Punkt, Ventilbestemmelsen, hvorefter der i ganske særlige Tilfælde af Ministeren efter Indstilling fra C-Nævnet kan erklæres særlig Arbejdsløshed, og det kan særligt gøres, hvis mindst en Trediedel har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse. Men det er en fakultativ Bestemmelse. Jeg foreslaar nu, at denne Procent forhøjes